

handle om det. Da et saadant Udvalg imidlertid ikke blev nedsat, har jeg tilligemed min ærede Sidemand tilhøjre (Andersen) været henvist til at stille Vædringerne direkte til 2den Behandling. De Vædringsforslag, som vi saaledes have tilladt os at stille, angaa imidlertid kun ganske enkelte af de Punkter, som jeg tillod mig at berøre ved 1ste Behandling. Grunden hertil er den knappe Tid, der har været til at tænke over Formene for Vædringsforslagene. Denne knappe Tid har ikke tilladt, at jeg har faaet Lejlighed til at komme tilstrækkelig ind paa andre Punkter, og jeg har derfor ikke kunnet stille Vædringsforslag med Hensyn til disse. Paa den anden Side anser jeg imidlertid de stillede Vædringsforslag for at være af saa indgribende Betydning, at jeg meget indstændig vil anbefale det høje Ting at vedtage dem.

Det første Vædringsforslag angaar Afsoning af Underholdsbidrag. Gifte Mænd, som leve sammen med deres Familie, kan det jo af Nødvighederne ditteres, at de skulle yde en vis bestemt Sum til Familiens Underhold, og i det Tilfælde, at de ikke yde dette Beløb, som de saaledes blive ikendte, kunne de tvinges til at affone det ved at blive hensatte paa Vand og Brød. Jeg anser en saadan Fremgangsmaade for at være i allerhøjeste Grad uehelig, og som jeg bemærkede ved 1ste Behandling, tror jeg, at man her foretager et Skridt overfor Familieforholdet, som er i meget høj Grad ulykkebringende. Det kan meget godt være, som jeg ogsaa tillod mig at bemærke, at Hensigten med Forslaget maasse er en helt anden, at man maasse tror at støtte Familielivet og gavne Familieforholdet, men jeg kan ikke saa det Syn paa Sagen, at dette Formaal kan blive opnaaet; derimod har jeg det Syn paa Sagen, at det modsatte vil blive opnaaet, at man ved at bære sig saaledes ad overfor en Familieforsørger vil skabe Familieforhold, som ville blive langt ulykkeligere og langt ueheligere, end de være i Forvejen. Jeg anser det for at være givet, at hvor det Forhold indtræder i en Familie, at Manden skal hensættes paa Vand og Brød for derved at tvinges til at opfylde de Pligter, som Autoriteterne paalægge ham, kan der aldrig komme det Forhold mellem Mand og Hustru eller mellem

Manden og hans Familie, som bør tilstræbes. Det anser jeg i den Grad for givet, at jeg ikke kan forstaa, at nogen kan tvivle derom. Endvidere er der bemærket, at de Folk, der her er Tale om, ere jo ikke Folk, som ere under offentlig Forsørgelse, som ere inde under Fattigvæsenets Forplejningsmaade, Bestemmelsen rækker ud til de fattige i Almindelighed, ud til en stor Mængde Medborgere, man veed slet ikke, hvor Grænsen er, den kan ramme baade den ene og den anden, uden at de have det mindste med det offentlige at gøre, og ogsaa uden at der fra de paagældendes Side er klaget over, at de mangle noget. Klagen kan, saa vidt jeg skønner, komme fra helt andre Folk, fra Naboer og Genboer eller fra Folk, der have Interesse i at paaføre den vedkommende Familie en Ulykke. Fra saadanne Folks Side kunne Klagerne komme — det er muligt, at vedkommende Familie ikke selv vil fremføre den, den siger maasse: Det er ikke saa slemt, som det er fremfat — naar Klagen af Autoriteterne findes begrundet, naar Autoriteterne finde, at den Mand yder ikke, hvad der efter deres Skøn bør ydes til Familien, saa er det tilstrækkeligt til at idømme ham en vis Udelse, og hvis den ikke præteres, kan man hensætte ham paa Vand og Brød. Der er ogsaa en anden Maade, hvorpaa dette Forhold kan virke meget uehelig overfor Familien, derved, at det absolut sætter Splid, hvor der skulde være Harmoni, og absolut skaber Ulykke, hvor man skulde ønske, at der maatte skabes Fred og god Forstaaelse. Men det vil tillige virke paa den Maade, at Manden, der bliver Genstand for en saadan Behandlingsmaade, derved bliver stillet saaledes, at det bliver ham vanskeliggere at faa Arbejde, hvorved han kan blive i Stand til at ernære sin Familie. Det er aldeles klart, at Arbejdsgiveren i Reglen vil foretrække de Arbejdere, som han er i Stand til at beholde, fremfor de Arbejdere, som risikere, hvilket Ujeblik det skal være, at blive satte op i Arrest til Afsoning med Vand og Brød. Naar en Arbejder er kommen i den Stilling, saa maa det i høj Grad vanskeliggøre ham at faa Arbejde, og dermed er det ogsaa givet, at hans Gøne til at forsørge Familien i høj Grad forringes, samtidig med, at Manden kommer